

Egyeztetés adóügyben

• Budapest (MTI)

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara sajnálattal vette tudomásul, hogy a kedd délelőttre meghirdetett adóegyeztető megbeszélés elmaradt a Pénzügyminisztériumban, és új időpontot sem tűztek ki.

Mivel a kamara nem tagja az Érdekegyeztető Tanácsnak, ahol a többi szervezetnek lehetősége lesz véleményének kifejtésére, úgy döntött, hogy jövő hétre egyeztető megbeszélést hív össze a jövő évi adótörvényekről a kamara székházába.

Soós Adrianna, az MKIK főtitkár-helyettese elmondta, hogy a megbeszélésre a Pénzügyminisztérium képviselői mellett a három gazdasági kamara szakembereit és a jelentősebb vállalkozói érdekeket megfogalmazó tagokat is meghívják.

A kamara úgy látja, hogy az adózással kapcsolatban csak akkor van lehetőség az álláspontok megfelelő ütköztetésére, ha az ezzel összefüggő véleményeket a lehető legszélesebb körben kikérlik.

A kamarai adóegyeztető megbeszélésén a súlyponti kérdéseket is tisztázni szeretnék. A kamara mindenképpen jelezni fogja, hogy a jövő évi helyi adókievitési tervek a jelenleginél lényegesebb átcsoportosítást jelentenének, és ez egyes vállalkozói csoportokat hátrányosan érintenének.

A kamara eddig is szorgalmazta a vállalkozói átalányadó kiterjesztését, amit a jelenlegi tervezetek csak kisebb mértékben lépnének meg. Ugyancsak szorgalmazták az adminisztrációs terhek jelentős mérséklését, ami véleményük szerint hiányzik a tervezetekből.

Az MTI értesülése szerint a Pénzügyminisztérium azért állt el a keddi egyeztetéstől, mert még egyes kérdésekben nem alakult ki a végleges álláspont, és még nem fejeződött be a szakmai egyeztetés.

Ennek keretében kedden tárcaközi egyeztetés volt a minisztériumban. A kormányzat a jelenlegi tervezeteket megküldte az érdekes képviselői és független szakmai szervezeteknek, ami jelzi, hogy nem zárkoznak el az egyeztetéstől, de ezt csak a végleges szakmai álláspontok kialakítása után tartják lehetségesnek.

Patika-részvények

• Salgótarján (MTI)

Még ki sem jöttek a nyomdából a ColoniaPharma Rt. részvényei, máris kapások a Nógrád megyei gyógyszerkereskedelmi társaság értékpapírai. Brókerk járkák sorra a megye kisebb önkormányzatait és – kihasználva azok filléres anyagi gondjait – a névérték 200 százaléka tesznek ajánlatot az őket illető részvényekre.

Igaz, a Domestore Kft. brókerei ehhez azt is hozzátesszik: amúgy is a kezükben van már a pakettnek nagyjából a fele, jobban teszi hát az önkormányzat, ha él a kiváló üzleti ajánlattal.

● A sikert nem mosta el az eső

Viva la kisopera

A férj, a primadonna, a librettista meg az impresszárió. (Fotó: Nagy László)

Az eső miatt a Muzsikáló Udvar idei operaprodukciójának mindkét előadását a Szegedi Nemzeti Színházban kellett megtartani, de ez nem szegte a publikum kedvét, sokan kíváncsiak voltak a nyári mulatságra. Pál Tamás karmester, Bárdi Sándor rendező és Gyüdi Sándor karigazgató irányításával évrol évre színvonalasabb és szórakoztatóbb előadásokat láthatunk, A csengő és a Rita után most egy újabb Donizetti-darabot, a Viva la Mamma című kétfelvonásos vigoperát mutatta be a társulat.

Sajátos hangulatuk van a nyári kisopera-előadásoknak. Tudjuk és elfogadjuk, hogy nem szuperprodukcióra, hanem az amatőr együttesekre jellemző szeretetszínházra vállalkozik a lelkes gárda. Nincs pénz milliós díszletekre, a jelmezeket –

mint egykoron – a fellépők többnyire saját ruhatárukból, esetleg a színház jelmeztárána meglévő kollekciójából kölcsönzik. A színpadképet megpillantva most is rögtön világos lehetett, hogy szerény vizuális élményt képes csak nyújtani a produkció, de az előadás végére – mivel profi zenei minőséget és önfelédjt játékot kaptunk – megelégedtünk erről. A darab meséje roppant egyszerű, már az alcím összefoglalja: a színház kellemes és kellemetlen oldala. A zenés társulat egy opera bemutatójára készül, a próbák alatt a szokásos feszültségek támadnak a primadonna érdekeit védő vállalkozó férj, az ifjú énekesnő menedzselő, énekesi ambíciókkal is rendelkező anyatigris, valamint a tenor, a karmester, a komponista és az impresszárió között. Bárdi Sándor rendezése ügyes húzással mai viszonyok közé helyezte a történetet, és napi, helyi aktualitásokat is belecsempész-

ve kacagtató operaparádiát csinált a darabból. Partnerekre talált ebben a bolondnázásra mindig kapható énekesekben. Corilla Sartinecchit alakítva Vajda Júlia a primadonnáskodó divákat figurázta ki nagyszerűen, közben azért arra is ügyelt, hogy a hangi produkciója ne csak imitáció legyen. Férjét, a rádiótelefonjával hadonászó, nyüzsgő vállalkozót Andrejcsik István kiválóan játsszotta, Gulielmót, a kappanhangú tenoristát egyhe önróniával Piskolti László keltette életre. Donizetti nagy ötlete, hogy az énekesnő édesanyja, Agatha szolamát basszushangra írta. A bűgő hangú matróna szerepében – a kőszínházi Aida-kosztümében – Szilágyi Béla lubickolt. Roppant hálás feladat, nagyszerűen megoldotta. Űde színfoltot jelentett az előadásban Biscroma komponista figurája a remekül maszkírozott Gyüdi Sándor interpretálásában, akinek ugyan kevés énekelni való

jutott, de megszólalás nélkül is mesterien játszott. A többi szereplő is érdekes, egyéni karaktereket formált: Altorjay Tamás impresszáriója, Papdi Terézia és Tóth Judit énekesnője, Lőrincz Zoltán librettistája és Bodnár György portása is hozzájárult egy-egy színnel a sikerhez.

Pál Tamás dirigálásával könnyed eleganciával, kifinomult stílusérzékkel, formatisztasággal és humorral muzsikált a Salieri Kamara zenekar. Már a nyitány alatt kiderült: a populáris, de valószínűleg nem túl könnyű vígopera-stílust anyanyelvi szinten beszéli az együttes. A zeneigazgató vezetésével – aki egyúttal Tommaso Pálo karmestert is megnyerő természetességgel alakította – a kottafejekbe zárt szellemesség kibontásán túl a kellemes örömmzenéléssel komplex színházi-zenei élményt tudott nyújtani a társulat.

Hollósi Zsolt

● Mit döntött a tanács és az önkormányzat?

Nem Stefánia: Várkert!

Békefi Antal 1884-ben, Cs. Sebestyén Károly 1928-ban, Banner János 1943-ban, Bálint Sándor pedig egész életében azt javasolta, hogy a Víz utáni utcarendezéskor, 1880-ban túlzott lojalitásból és a főváros majmolásából Stefánia sétányának nevezett ligetet a régi szegedi vár emlékének megőrzésére és a vármaradvány környékének logikus következményeként Várkertnek nevezzék el. Ezt a javaslatot többünk érvelésére több más régi utcánév visszaállításával egy időben csaknem egy évszázad múlva, 1974-ben a városi tanács elfogadta. Ez időtől a Stefánia a történetileg hitelesebb Várkertként szerepel a város térképén.

A rendszerváltozás után valóban szükségessé váló ut-

canév-változtatások során a polgármesteri tanácsadó testület – tiltakozásom ellenére elfogadott – szakszerűtlen és érzéketlen javaslatára a városi önkormányzat úgy döntött, hogy a Magyar Tanácsköztársaság útját Stefániának kereszteli át. (Korábban ez Batthyány utca volt.) Tiltakozásomat azzal próbálták némelyek leszerelni, hogy csak a házior kapja az új nevet, a liget Várkert marad.

Már tavaly kiderült azonban, hogy a parkrendezés terveivel kapcsolatos megnyilatkozások figyelmen kívül hagyták a jeles szegediektől rég óhajtott és húsz éve megvalósított vívmányt, és visszatérnek a Tisza-parti sétatér (egyébként fölösleges a nyelvjárási sétány is) Stefániaként emlegetéséhez.

Stefánia Klotild Lujza Hermina Mária Sarolta (1864–1945) hercegnőnek, II. Lipót belga király lányának, Rudolf trónörökös feleségének semmi köze sem

volt Szegedhez. Egyetlen alkalommal, 1933 októberében járt itt második férjével, Lónyai Elemér gróffal. A vár viszont Szeged múltjának jelentős emléke. Legalább a helyét őrizzük meg a Várkert nevében.

A Délmagyarország keddi számának első oldalán nagy címbetűkkel hirdeti: Megszépült a Stefánia. Legalább az önkormányzati határozatot tartuk meg: az újjávarázolt park neve most is, hivatalosan Várkert. Erzsébet királyné szobrának újbóli felavatása alkalmából a helyes elnevezést sulykoljuk be a szegedi agyakba, nehogy ismét az avatag név gyökerez-zék meg.

De egyúttal tisztelettel azt is javasolom a közgyűlésnek, hogy vizsgálja fölül az előző önkormányzat korábbi hibás döntését, és a „Stefánia” házait is Várkert névvel számozzuk.

Péter László

Tarol a Csemege

• Bécs (MTI)

A bécsi székhelyű Julius Meinl International AG az első fél évben adózás előtti jövedelmét 25,6 százalékkal tudta növelni, mégpedig első sorban a magyarországi Meinl-Csemege hálózat terjeszkedése, és eredményeinek javulása alapján – közölte Johann Scheinast, az Igazgatótanács pénzügyi kérdésekkel foglalkozó tagja. A magyarországi „barátságosabb gazdasági környezetben” a Csemege-Julius Meinl csoport, amelyhez a Jééé diszkont lánc is tartozik, 38 százalékkal tudta növelni a forgalmát. Az eredményt a költségek csökkentésével 90 százalékkal sikerült növelni. A Csemege Julius Meinl csoport szupermarketjeinek száma Magyarországon jelenleg 196. Ez év első felében az adózás előtti profit abszolút számokban kifejezve 58,9 millió schillingről 74 millió schillingre emelkedett. 1996-ban a teljes forgalom elérte az 5 milliárd schillinget.

● Diákszállóvá előléptetett laktanya

Összehajigálták az oroszoknak

Szeptemberben a JATE 81 diákja veszi birtokába a volt orosz laktanya egyik épületét. Az ötös út mellett kiélt, kísértetvárosra emlékeztető katonai bázis a szovjet csapatok kivonulását követően ugyanis az Universitas Egyesülés tulajdonába került. Évekig nem történt semmi, a teljesen lepusztult épületek kezdtek megadni magukat a sorsnak. A valahai tiszti „lakosztályokat” befogadó négy tipikus panelház közül azonban egyet nemrégiben teljes egészében felújított a szegedi Patent Kft.

Szegedről kifelé tartunk az ötös úton. Már messziről látni a téglavörös legénységi épületeket, amelyekről egyelőre nem tudni, mi lesz a sorsuk. A telek jobb oldali, árnyas fákkal övezett része szemre is komfortosabb, esztétikusabb benyomást kelt. Azt hihetnénk, valahol Tarjánban járunk.

Ez azonban csak a látszat. A négy panelház olyan lelakott, lepusztult állapotban került az Universitas tulajdonába, hogy azokba magyar ember be nem költözött volna.

A felújítás során eddig egy épület három lépcsőháza született újjá állami pénzekből.

– A 70-es években átadott épületben 60 lakást találtunk – magyarázza Lázár János, a Patent Kft. ügyvezető igazgatója –, az egy-szobástól a két és feleség, a 45-től a 70 négyzetméterre-ekig. A felújítást azzal kezdtük, hogy feltártuk a házak statikai középízeit, megnéztük, milyen állapotban találhatók a szerkezeti csomópontok. Magunk is meglepődöttünk rajta, hogy nem ette meg őket az idő, annak ellenére sem, hogy a Délép a házat szemlátomást csak „összehajigálta” az oroszoknak. Ezen kívül azonban semmi nem volt használható.

A Patent Kft. közbeszerzési pályázaton nyerte meg a munkát 1995 decemberében. A felújítás azon nyomban elkezdődött, majd 1996 áprilisában több mint fél évre leállt.

Nehezen csordogáltak a pénzek a finanszírozó Kincstári Vagyongazdálkodó. Majd idén januárban újraindultak a munkálatok, s nemrégiben levonulhattak a munkások a terepről. Ha minden igaz, a kivitelező a mai nap folyamán adja át a kulcsokat az üzemeltető JATE-nak.

– A lakásokban minden új – folytatja Lázár János –, átalakítottuk a fürdőszoba-

télelemeket, lefestettük a falakat, kicseréltük az épületgépészeti egységeket. Valamennyi apartmanban olyan előteret alakítottunk ki, amelyben le lehet ülni, de szintenként is külön tárgyalókat rendeztünk be. A házat kívülről újraszigeteltük.

Ez volt a szakszerű leírás. Női szemmel pedig a következőket látni: egységes, szürkésfehér padlóburkoló, téglavörös szőnyegpadló, korszerű radiátor, minden szobában beépített szekrény, zuhanyfülkés fürdőszoba szép csempével, mahagóni színű konyhabútor beépített hűtővel, mozdítható asztallal, bukónyíló ablakok.

– Lakásonként 2 millió forintba került a felújítás. A teljes épületet 180 millióért állítottuk helyre. Ilyen panelrekonstrukció különben Szegeden még nem volt, hiszen a Phare-pénzekből megcsépült tarjáni mintaeépületnél csak a hőszigetelés megújítására koncentráltak.

A volt orosz laktanya szeptemberben a JATE diákjaival népesül be. Ennek oka, hogy az Universitason belül a tudományegyetem szülőköldök leginkább kollégiumi férőhelyekben. A részletekről dr. Almási Tibor, az épületet üzemeltető JATE ifjúsági rektorhelyettese tájékoztatott:

– Tanévkezdéskor 81 hallgatónk – fiúk és lányok egyenesen – költöznek ki az új épület első lépcsőházába. A bútorokat már megrendeltük. Amint a többi lakást is berendeztük, összesen 241-en lakhatnak majd a diákszállóban. Ez a létesítmény már nem egy hagyományos kollégium, hanem – diákszállás.

Dr. Rácz Bélát, a JATE tudományos rektorhelyettesét bízták meg az Universitas Egyesülésen belül az ingatlancsereikkel foglalkozó bizottság vezetésével. Lapunkat arról informálták, hogy az Universitas – állami pénzek felhasználásával – szeretné a másik három tiszti épületet is felújítani, diákszállónak berendezni.

S hogy mi várható hosszabb távon? Az Universitas úgy állapodott meg a város vezetésével, hogy belvárosi ingatlanokra cseréli a rendezhető épületeket, a volt laktanya így fejlesztési terület, ipari park lehetne. A teljes 100 hektáros telek rendezéshozatalához szükség lesz majd a környezetkárosodási vizsgálatok eredményeire, s a helyreállítás – szintén állami zsebből történő – finanszírozására. Addig azonban még sok víz lefolyik a Tiszán.

Fekete Klára

Közéleti Kávéház

• DM-információ

Akik – szerencsések – nem ismerik, legfeljebb félnek tőle. Ma már a lakosság mind nagyobb hányada tart az allergia valamilyen formájától. Szegeden egyre riasztóbb méreteket ölt a parlagfű okozta ártalom. Ma este a Royalban 18 órakor azt be-

széljük meg, mit tehetünk környezetünk rohamos szennyezése és az allergia ellen. Vendégek: dr. Mohácsi Edit főorvos, Szabó Ferenc, a Környezetgazdálkodási Kht. igazgatója és Gila Ferenc önkormányzati képviselő. Beszélgetőtárs: Tráser László.